

Σύναξις των Βατοπαιδινών Αγίων και η Παναγία Οδηγήτρια στο Βατοπαίδι

[Ορθοδοξία](#) / [Άγιον Όρος](#)

Το Περιβόλι της Παναγιάς μας είναι το Άγιον Όρος, είναι το μεγαλύτερο μοναστικό κέντρο της Ορθοδοξίας, το έχει διατηρήσει ζωντανή παράδοση ζωής και άσκησης, που υπερβαίνει τα 1.100 έτη. Οι μοναχοί του Αγίου Όρους αισθάνονται διαρκώς την παρουσία της Παναγιάς μας μπρός τους, να τους προστατεύει, να τους οδηγεί στις ψηλές νοητές αναβάσεις του. Ο Άθωνας, σαν άλλος τηλαυγής φαινός φάρος, ακτινοβολεί και φωτίζει μέσα στον κόσμο, τα σκοτάδια της απιστίας, της άγνοιας, της αμαρτίας. Οι πλαγιές, οι χαράδρες και οι σπηλιές του Αγίου Όρους, όπου ασκήτευσαν ή έζησαν οσιακά χιλιάδες μοναχοί, που αφιέρωσαν τη ζωή τους στον Θεάνθρωπο Κύριο, όλα μιλούν στην καρδιά μας. Οι μεγάλες μορφές της εκκλησιαστικής μας ζωής και ιστορίας ήταν Αγιορείτες μοναχοί, αφοσιωμένοι στο έργο της αγιότητας που αναδείχθηκαν σπουδαίοι ηγήτορες της ζωής του Έθνους μας. Ο μέγας διδάσκαλος του Γένους ο Ευγένιος Βούλγαρις (1716-1806), που διετέλεσε και διευθυντής της Αθωνιάδος Σχολής, παρότι παρεξηγημένος και αδικημένος, δίνει μια θαυμάσια περιγραφή του φυσικού κάλους του Όρους: «μύρια καλά πλουτεί ο τόπος, τα οποία ακριβώς ουδείς λόγος παραστήσαι δυνησεται. Εδώ και ύδατα καλλίροα και αήρ ευκραέστατος... άλση

κατάσκια πανταχόθεν και χλόη αιθαλής, την όρασιν κατατέρπουσα΄ φυτών δε είδη παντοία΄ ελαίαι, άμπελοι, δάφναι, μυρσίνας... και πτηνών στίφη καλλικελάδων... θάλασσά τε υπεστρωμένη κυκλόθεν, νυν μεν γαληνιώσα και κρυσταλλίζουσα... νυν δε επαφρίζουσα... Όλα καλά, όλα γλυκυθυμίας ουκ έχω ειπείν όσης πρόξενα».

Σ΄ αυτόν τον τόπο, που όμοιος δεν υπάρχει στην Οικουμένη ολάκερη, αντηχούν μέρα και νύχτα ύμνοι, δοξαστικά για την Προστάτιδα του Όρους, την Υπεραγία Θεοτόκο, την Αειπαρθένο Μητέρα του Σωτήρος. Για την Παναγία μας, για τούτο το ιερό περιβόλι που προστρέχουν οι πιστοί με πόθο και αγάπη για να ακουμπήσουν στη στοργική Μητέρα τη μάνα των όλων μας. Ακατάπαυστες προσευχές δεήσεις, που αναπέμπονται ευλαβικά στη χάρη της, σε κάθε κελλί, σκήτη, σπηλιά, Μοναστήρι.

Έτσι λοιπόν όπως κάθε χρόνο και φέτος μαζευτήκαμε όλοι στην Ιερά Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου να εορτάσουμε την μνήμη των Βατοπαιδινών Αγίων, ζώντας παράλληλα ένα ιστορικό γεγονός μετά από τρεις σχεδόν αιώνες. Μετά τη σύμφωνη γνώμη της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος, όπου φυλάσσεται η εικόνα, η Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου υποδέχθηκε την Παναγία την Οδηγήτρια με τις δέουσες τιμές. Την εικόνα μετέφερε στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος κ. Αλέξιος, συνοδευόμενος από Μοναχούς της Αδελφότητας. Στη συνέχεια στην είσοδο της Μονής ο Ηγούμενος Γέροντας Εφραίμ, ο Ηγούμενος της Ι.Μ. Παντοκράτορος Γέροντας Γαβριήλ και τα μέλη της Αδελφότητας, παρέλαβαν εμφανώς συγκινημένοι την ιερά εικόνα την οποία με

πομπή μετέφεραν στο Καθολικό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Οδηγήτριας βρίσκεται σήμερα στην Ι. Μ. Ξενοφώντος.

Μέχρι το 1730 βρισκόταν στην Ι.Μ. Βατοπαιδίου, στο καθολικό της Ιεράς Μονής στον κίονα του αριστερού χορού, το έτος όμως αυτό μυστηριωδώς εξαφανίστηκε από τη θέση της, ενώ οι πύλες του ναού ήταν κλειδωμένες και βρέθηκε στην Ιερά Μονή Ξενοφώντος. Όλοι νόμισαν ότι κάποιος την είχε κλέψει κρυφά και έτσι η εικόνα μεταφέρθηκε πάλι πίσω. Οι πατέρες της Μονής Βατοπαιδίου έλαβαν αυστηρά μέτρα ασφαλείας και σφράγισαν τον ναό. Σε λίγη όμως ώρα, όταν ανοίχτηκε η εκκλησία για την ακολουθία, η εικόνα έλειπε. Σύντομα ενημερώθηκαν από την Μονή του Ξενοφώντος ότι βρέθηκε και πάλι στην αντίστοιχη θέση του εκεί καθολικού. Οι Βατοπαιδινοί πατέρες πείσθηκαν για το θαύμα, αποφάσισαν να μην αντισταθούν άλλο στη θέληση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Και για τον λόγο αυτό η φετινή πανήγυρη αποτέλεσε ένα ξεχωριστό ιστορικό γεγονός για τη μονή Βατοπαιδίου αλλά και για όλο το Άγιον Όρος.

Παρουσία του θεοφιλεστάτου επισκόπου Διαυλείας κ. Γαβριήλ ο οποίος προΐστατο της πανηγύρεως, των καθηγουμένων της ιεράς μονής Ξενοφώντος Αλεξίου αλλά και Παντοκράτορος Γαβριήλ και Καρακάλλου Φιλοθέου με τη μελωδική γλυκύτητα των πατέρων της μονής Ξενοφώντος στον δεξιό χορό, αλλά και των Καρακαλληνών στον αριστερό χορό, μάς έκανε να βιώσουμε ακόμα πιο έντονα την ζωντανή παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου Οδηγητρίας αλλά και των Βατοπαιδινών Αγίων, η οποία μίλησε μυστικά στις καρδιές όλων μας, δίνοντας μας πνευματική δύναμη, στην δική μας τυπολατρική και μηχανοποιημένη κοινωνία.

Δε θα μπορούσα βέβαια να παραβλέψω τα λόγια καρδιάς του θεοφιλεστάτου επισκόπου Διαυλείας κ. Γαβριήλ στην τράπεζα, ο οποίος αναφερόμενος στο μεγάλο τούτο σημερινό ιστορικό γεγονός, είπε χαρακτηριστικά:

«Προσευχή μου είναι, η Χάρις της Παναγίας Οδηγητρίας, να οδηγεί όχι μόνον τους απλούς ανθρώπους αλλά και τους πολυτελείς άρχοντες, έτσι ώστε να αντιλαμβάνονται το αγαθό, το οποίο πρέπει ο καθένας από αυτούς να αναζητά, όχι μόνο για τον εαυτό του αλλά και για όλο το Γένος, ευχόμενος η Παναγία να αποτελεί παραμυθητικό χάδι στις ψυχές όλων μας».

Στο Άγιον Όρος μαθαίνει κανείς πως τα πάντα συλλειτουργούν δοξάζοντας τον Τριαδικό Θεό και την Κυρία Θεοτόκο. Εκεί, η ποικιλία των μορφών της μοναχικής ζωής, η πλούσια βλάστηση, η ετερότητα του κάθε μοναχού, το μέγεθος της ιστορικής κληρονομιάς που φυλάγεται, όλα κατορθώνουν και συνυπάρχουν

αρμονικά. Ο μοναχός γεννιέται μέσα από μια περίοδο σκληρής και ευλογημένης δοκιμασίας. Φτάνει στην κουρά του και λαμβάνει το αγγελικό σχήμα. Και έτσι απλά μαυροντυμένος θα θαφτεί. Στο διακόνημα ή στο εργόχειρό του αν είναι ασκητής ή κελιώτης, μόνος με τον Θεό, προσεύχεται ακατάπαυστα. Έχει αποταχθεί, έχει λησμονήσει τον κόσμο και έχει λησμονηθεί από αυτόν. Ευαρεστώντας τον Θεό που αξίωσε τον κάθε προσκυνητή να επισκεφτεί το Άγιο Όρος, μέσα στο ταχύπλοο πλοiάριο να σχίζει τα κύματα οδεύει για την Ουρανούπολη υποδηλώνοντας μ' αυτόν τον τρόπο το τέλος ενός αλησμόνητου οδοιπορικού που τον έκανε πιο σοφό, δυνατότερο πνευματικά, πιο κοντά στις δεήσεις των μοναχών της παντοδύναμης ευχής του «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με».

Θεοφάνης Κατσικλής, φοιτητής

<http://bit.ly/165HVBL>